

Studie si klade za cíl vytvořit teorii reflexe postižení u jedinců s dětskou mozkovou obrnou. V další části si studie klade za cíl analyzovat vliv reflexe na školní a sociální integraci takto postižených jedinců. Teoretickými východisky jsou sociální konstruktivismus, sociální model postižení, vývojová psychologie Jeana Piageta a poststrukturalistické koncepty těla. Metodologická část je založená na výzkumném konceptu Grounded Theory (zakotvená teorie). Studie analyzuje tři oblasti života postiženého jedince – rehabilitaci, školní docházku a každodenní aktivity. Rehabilitaci jsme pojali jako soubor diskursivně formovaného vědění dle konceptu M. Foucaulta. Analýzy vedly k závěrům, že významnou roli při reflexi postižení zaujímají rehabilitační a kompenzační pomůcky, které formují tělo postiženého jedince. Zároveň však tyto pomůcky spolu s tělem postiženého jedince formuje prostor, ve kterém se tento nachází. V oblasti školní docházky studie ukazuje, že integraci/inkluzi dětí s dětskou mozkovou obrnou jako průnik rozdílných a mnohdy protichůdných diskursů, které toto postižení utvářejí. V oblasti každodenního života je postižení nahlíženo jako součást identity, která vzniká lidským jednáním ve veřejném i soukromém prostoru.